

له صحيح البخاري او مسلم شريف

خخه

ژباړه: ضياء الرحمن ذهين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڊالی

د مبارکو حدیثونو دغه کوچنۍ ټولگه مې زه خپل ارواښاد نیکه جان ته ډالی کوم، چاچې په ډیره مینه او شفقت سره تل د زده کړو لور ته هڅولې یم. له تاسو هیله لرم چې په خپلو دوغاگانو کې یاد وساتي. رب متعال دې جنت الفردوس ورته نصیب کړي.

په دوهم قدم کې خپل قدرمن استاد ملا سردار آغا حیدری ته ډالی کوم، چاچې د حدیثونو په ژباړه کې راسره نه سترې کیدونکي هلي ځلي وکړي، او زه یې د دې ټولگې ژباړلو ته تشویق کړم. رب تعالی دې په پوهه کې برکت راولي.

په ډیره مینه او درنښت

ض. ذهین

د ژباړن سریزه

الحمد لله رب العالمين والعاقبه للمتقين والصلاه والسلام على رسوله الامين وعلى آله واصحابه اجمعين.

اما بعد له قرانکریم وروسته د دين تر ټولو مهمه سرچينه حديث دي، په کومو کې چې د نبي کریم ﷺ مبارک اقوال، افعال، اخلاق او وړاندیزونه بيان شوي دي. د نبي کریم ﷺ اخلاق او کړنې د مسلمانانو لپاره د ښو اخلاقو او کردارونو نمونې دي. که مونږ وغواړو چې د نبي کریم ﷺ په سنتو ځان برابر کړو، نو بايد د هغه له اقوالو او افعالو څخه ځان خبر کړو. نو دا ښکاره ده چې د حديثو له زده کولو او مطالعه وروسته به مونږ د خوږ نبي کریم ﷺ له افعالو او اقوالو څخه خبرېږو او هغه به په ځان او ټولنه باندې عملي کوو.

که وکتل شي د قرانکریم تفسير او توضيحات په احاديثو کې موندل کېږي، هغه څه چې په قرانکریم کې په عمومي ډول بيان شوي وي د هغه په اړه احاديثو په ځانگړي ډول توضيح او تشریح وړاندې کوي. بله دا چې د رسول پاک ﷺ حديثونه زمونږ او تاسي په ژوند کې هغه قانون دي، چې بغير له کومې ننگړتيا څخه مونږ او تاسي ته د ژوند ټول اصول تشریح کوي، او په اړه پشپړې معلومات راکوي او د هغو له عواقبو مو خبروي.

په دغه ټولگه کې ټول سل حديثونه جمع شوي دي، چې له جملې څخه يې ۴۵ متفق عليه حديثونه دي. متفق عليه هغه حديثونو ته وويل کېږي چې هم په صحيح البخاري او هم په صحيح المسلم کې روايت شوي وي. ۱۴ حديثونه له صحيح البخاري څخه دي. د احاديثو دغه کتاب د امام محمد بن اسماعيل البخاري (رحمه الله) لخوا څخه د شپاړلسو کلنو په جريان کې ترتيب شوي دي. په دغه کتاب کې د حديثونو د شمير په اړه مختلفې اقوال راغلي دي. ابن صلاح او نووي وايي: په صحيح البخاري کې ټول ۷۲۷۵ حديثونه راټول شوي دي چې بغير له تکراري حديثونو څخه ۴۰۰۰ حديثونه کېږي. ابن حجر عسقلاني بيا وايي چې ټول پکې ۷۳۹۷ حديثونه راټول شوي دي چې بغير له تکراري حديثونو څخه ۲۶۰۲ حديثونه کېږي.

په دغه ټولگه کې پاتې ۴۱ حديثونه له صحيح المسلم شريف نه راوړل شوي چې د احاديثو دغه معتبر کتاب د امام ابوالحسن مسلم بن حجاج القشيري نساپوري لخوا ليکل شوي دي چې د حديثونو شمير يې ۷۲۷۵ دي بغير له تکراري حديثونو څخه ۴۰۰۰ حديثونه پاتې کېږي.

په پای کې د الله ﷻ شکر آدا کوم چې ماته یې د دي ټولګې د ژباړلو توفیق راکړ که له ما څخه که کومه تیروتنه شوي وي لومړي له الله ﷻ او بیا ستاسو څخه بښنه غواړم.

په ډیر مینه او درنښت

ضیاء الرحمن ذهین

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ» متفق عليه

ابوهريره رضی الله عنه وایي: د نبی کریم ﷺ وفرمایل: دوه کلمي دي، چې په ژبه سپکې د خو د اعمالو په تله کې وزن لرونکې دي، او د الله جلّ و علا په وړاندې محبوبې دي. هغه کلمي دا دي سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

(۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُمَّ أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «تُمَّ أَبُوكَ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبی کریم ﷺ حضور ته یوکس راغي وویل: کوم کس زما د ښه چلند لپاره له نورو ډیر حقدار دي؟ ورته وویل: ستا مور. بیا یې پوښتل: وروسته څوک؟ ورته وویل: ستا مور. بیا یې پوښتل: وروسته څوک؟ ورته وویل: بیا هم ستا مور. وپوښتل: وروسته له مور څخه؟ ورته وویل: وروسته له مور څخه دې پلار

(۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ. (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: له بد گمان څخه ځان وساتي، ځکه بد گمان د دروغو بدترین شکل دي.

(۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُ فِيهَا يَزُلُّ بِهَا إِلَى النَّارِ أَوْ إِلَى الْجَنَّةِ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: یو کس به داسي یو کليمه ووايي چې د هغه په اړه به نه پوهیږي، نو دهغه په وجه به جهنم ته ننوځي او له هغه څخه چې د ختنې او لويديځ ترمنځ دي لري دي.

(۵) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَغَيْرُهُ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: الله جلّ و علا هغه وخت په غیرت کې راځي، چې کله یو مسلمان د هغو کارونو مرتک شي چې الله جلّ و علا حرام کړي دي.

(۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ» (متفق عليه)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: يو عمره تر بلې عمرې پوري د هغو گناهونو د بښلو لامل کيږي، چې د دې دوه عمرو ترمنځ ترسره شوي وي، او د قبول شوي حج ثواب له جنت پرته بل څه نه دی.

٧ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: د نبي كريم ﷺ وفرمايل: څوک چې د روژي مياشت د ثواب د حاصلولو په خاطر په عبادت کې تيره کړي، هغه ټول تير گناهونه به يې معاف شي.

٨ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «التَّائِبُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا قَالَ هَذَا ضَحِكَ الشَّيْطَانُ» (متفق عليه)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: آرگمى د شيطان له لوري څخه دي. کله چې آرگمى له تاسو څخه کوم يو ته راغي نو هڅه وکړي چې مخه يې ونسي. ځکه کله چې تاسو خوله خلاصوئ او آرگمى کوي نو شيطان خاندې.

٩ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «السَّاعَى عَلَى الْأَرْمَلِ وَالْمُسْكِينِ، كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلِ الصَّائِمِ النَّهَارَ» (متفق عليه)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: دنبي كريم ﷺ وفرمايل: هغه څوک چې د کونډو او مسکينانو د ضرورتونو د پوره کولو کونښن کوي، د هغه کس په شان ده چې د خداى جلّ په لار کې جهاد کوي او يا د هغه کس په شان ده چې شپه په عبادت صبا کوي او د ورځې لخوا روژه نيسي.

١٠ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: «مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ، وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ، وَلَا أَدَى وَلَا غَمٍّ، حَتَّى الشَّوْكَهُ يُسَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ» (متفق عليه)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: مسلمان به هيڅکله په ناروغيو، اندېښنو او غمونو کې نه مبتلا کيده، مگر په وسيله يې الله جلّ گناهونه معاف کوي. حتی اغزي يې چې په پښه کې ځي هم دگناهونو د کفاري لامل کيږي.

۱۱ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَاجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی اللہ عنہ وایي: نبی کریم ﷺ وفرمايل: يو مسلمان حق په بل مسلمان باندې پنځه شيان دي. ۱-د سلام جواب ۲-د مريض پوښتنه كول ۳-جنازه كول ۴-د بلني منل ۵-د پرنجې په وخت كې دعا

۱۲ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانِ». قِيلَ: وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: «مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی اللہ عنہ وایي: نبی کریم ﷺ وفرمايل: هر څوک چې د جنازي د لمانځه تر ادا کولو پوري وي، هغه ته به يو قيراط ثواب رسيږي. او هغه څوک چې د تدفين د مراسمو تر پايه پوري وي، هغه ته به دوه قيراط ثواب رسيږي. وپوښتل سول: دوه قيراط څومره دي؟ وفرمايل: د دوه لويو غرونو په اندازه

۱۳ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «مَا عَابَ النَّبِيُّ ﷺ طَعَامًا قَطُّ، إِنْ اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَالَا تَرَكَهُ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی اللہ عنہ وایي: نبی کریم ﷺ به هيڅکله په خوړو نيوکه نه کوله، که به يې خوښ وو خوړل به يې، او که به يې خوښ نه وو له خوړلو به يې پرهيز کاوه.

۱۴ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی اللہ عنہ وایي: نبی کریم ﷺ وفرمايل: اور د نفسي خواهشاتو په پرده کې ده، او جنت د تکليفونو او ستونزو په پرده کې ده.

۱۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: أَصْبَتْ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَغَوْتَ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی اللہ عنہ وایي: نبی کریم ﷺ وفرمايل: که چيري امام د جمعي په ورځ د خطبي په ويلو بوخت وي، او ته هغه کس ته چې تاته نږدې ناست ده ووايي (چپ شه) نو تا به يې فايدي خبري وکړي.

١٦ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي، أَوْ عَلَى النَّاسِ، لَأَمَرْتُهِمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: که چيري زما په امت او يا په خلکو باندې نه سختیدی، ما به دوي ته امر کړي وو، چې د هر لمانځه لپاره مسواک ووهي.

١٧ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هلاکت دې وې هغو پوندو لره چې د دوزخ له اور څخه نه خلاصیږي.

١٨ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَمَّا يَخْشَى أَحَدَكُمْ أَوْ لَا يَخْشَى أَحَدَكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ، أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هغه څوک چې له امام نه مخکې سر پورته کوي، ایا نه ویريږي چې الله جلّ و علا به یې سر د خره په سر تبدیل کړي.

١٩ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا عَدَا أَوْ رَاحَ» (متفق عليه)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هر څوک چې مسجد ته تگ راتگ کوي. د هر تگ راتگ په بدل کې به الله جلّ و علا په جنت کې ملمستیا ورته چمتو کړي.

٢٠ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ» (متفق عليه)

له ابوهريره رضی الله عنه څخه روايت ده، چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: د منافق دری علامي دي. ١- کله چې خبري کوي دروغ وایي. ٢- په وعده کې خلاف کوي. ٣- په امانت کې خیانت کوي.

٢١ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ» (رواه البخاري)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: د هر شخص كه پايشي تر بيديو لاندې وي، په جهنم كې ده. (البته په هغه وخت كې چې دغه ټيټوالي د كبر له وجي وي.) فتح الباري

۲۲ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَّاهُ الَّذِي صَلَّى فِيهِ مَا لَمْ يُحْدِثْ، تَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ» (رواه البخاري)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: ملايكي له تاسو څخه يو كس ته دوعا كوي، كله چې په هغه ځاى كې پاتې وي چې هلته يې لمونځ آدا كړي وي، او تر څو پوري چې بي اودسه شوي نه وي، ورته ويل كيږي: اي الله جلّ هغه وبښي، اي الله جلّ په هغه باندې رحم وكړي.

۲۳ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى» (رواه البخاري)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: زما ټول امتيان جنت ته داخلېږي، بغير له هغه چا څخه چې انكار وكړي. صحابه كرامو پوښتنه وكړه؟ يا رسول الله هغه څوك دي چې انكار كوي؟ نبي كريم ﷺ وفرمايل: هرڅوك چې زما اطاعت وكړي جنت ته داخلېږي، او كه نافرماني وكړي، په حقيقت هغه انكار كړي ده.

۲۴ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرُ، فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا، فَإِنْ كَانَ كَمَا قَالَ وَالْآخَرُ رَجَعَتْ عَلَيْهِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: هر كله چې يو شخص خپل ورور ته ووايي اي كافره! نو دغه المذكوره كلمه له دغو دواړو څخه يو ته راگرځي، كه چيري هغه كس كافر وي خو سمه ده، او كه نه وي بيا خپله ويونكي ته راجع كيږي.

۲۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لِلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبِهِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ يَجِدُ ضَالَّتَهُ بِالْفَلَاءِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: الله جلّ د خپل بنده په توبه دومر خوشحاله كيږي، لكه يو كس چې په صحرا كې خپل ورك شوي مال پيدا كړي.

۲۶ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ « لَا تَدْ خُلُونِ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَّلًا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ » (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هيڅ څوک به جنت ته داخل نشي، تر څو پوري ايمان رانه وړي، او تر هغه به ايمان رانه وړي، تر څو له يو بل سره مينه ونه کړي. آيا تاسو ته داسي کار ونه ښايي، چې په کولو سره يې ستاسو په منځ کې مينه پيدا شي؟ سلام په خپل منځ کې دود کړي.

۲۷ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ » (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: پنځگوني لمونځونه او د جمعي لمونځ د بلي جمعي تر لمانځه پوري د هغه گناهونو د کفاري لامل کيږي، چې د دغو لمونځونو په منځ کې تر سره شوي وي. البته تر هغه وخت پوري چې لوي گناهونه نه وې شوي. همدارنگه يو روژه تر بلي روژي پوري هم د گناهونو د کفاري لامل کيږي. په شرط د دې چې انسان د لويو گناهونو له کولو پرهيز وکړي.

۲۸ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ، شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ، صَلَاةُ اللَّيْلِ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: بهترينه روژه د روژې له مياشتې وروسته د الله جلّ و جلاله د محرم د مياشتي روژه ده او بهترين لمونځ له فريضو وروسته د شپې لمونځ دي. يعني تهجد

۲۹ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هر څوک چې مخکي له دې چې لمر د مغرب لخوا راپورته شي، توبه وکړي الله جلّ و جلاله يې توبه قبلوي.

۳۰ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «جُزْؤُا السَّوَارِبِ وَ أَرْخُوا اللَّحَى خَالِفُوا الْمَجُوسَ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: خپل بریتونه مو واړه کړي، او گيري مو لويې کړي. په دې کار مو له مجوسيانو سره مخالفت وکړي.

۳۱ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا أَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتِ عَلَيْهِ الشَّمْسُ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: په حقيقت کې که زه ووايم سبحان الله والحمد لله، ولا اله الا الله، والله اكبر. ماته تر هغه څه زيات محبوب دي، چې لمر پري راختلي ده.

۳۲ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ، فَلَيْسَ مِنَّا، وَمَنْ غَشَّائَنَا، فَلَيْسَ مِنَّا» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: څوک چې پرمونږ وسله پورته کړي له مونږ څخه نه دي، او څوک چې له مونږ سره خيانت وکړي له مونږ څخه نه دي.

۳۳ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُوهُ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: کله چې انسان وفات شي د اعمالو ثواب يې قطعه کېږي. بغير له دريو شيانو څخه: ۱- صدقه جاريه ۲- علم نافع ۳- نیک صالحه اولاد چې ورته دوعا کوي.

۳۴ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: د لا اله الا الله کليمه هغو کسانو ته تلقين کړي، چې د مرگ په حالت کې وي.

۳۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ كَذَبَ عَلَى مُتَعَمِّدٍ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ» (متفق عليه)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: هر څوک چې په قصدي ډول ماته د يوي خبري د دروغو نسبت وکړي، په دوزخ کې خپل ځای تيار کړي.

۳۶ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا» (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وايي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: که څوک خلک د هيدايت لاري ته دعوت کړي، نو دته به د هغو کسانو په اندازه اجر ورکول شي چې هغه نيکه لار تعقيبوي، او د هغو په ثواب کې به هيڅ کمي رانشي. او که څوک خلک د گمراهي په لور دعوت کړي، نو د هغو کسانو په اندازه گناهگاريږي چې هغه غلته لار تعقيبوي او د هغو په گناه کې به هيڅ کمي رانشي.

۳۷ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرِّ، مَنْ عَمَلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ » (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وايي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: الله ﷻ فرمايي زه له شريک څخه بي نيازه يم، که څوک داسي عمل وکړي چې پکي له ماسره بل شريک په نظر کې ولري، نو زه به هغه او د هغه شرک له منځه يوسم.

۳۸ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « مَنْ صَلَّى عَلَى وَاحِدَةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا » (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وايي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: که څوک په ما باندې يو ځلي درود ووايي الله ﷻ لس ځلي ورباندې درود وايي.

۳۹ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ » (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وايي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: د يو مسلمان ټول حقوق په بل مسلمان باندې حرام دي. هغه که وينه وي، که مال او که ناموس وي.

۴۰ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: « مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِغَفْوِ الْأَعْزَاءِ، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ عَرْوَجَلٍّ » (رواه مسلم)

ابوهريره رضی الله عنه وايي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هيڅکله صدقه له مال څخه نه کميږي، يقيناً الله ﷻ د خپل بنده د بخشش به بدل کې د هغه عزت نه کموي، او که هر بنده د الله ﷻ لپاره عاجزي وکړي، الله ﷻ يې مقام او مرتبه لوړوي.

٤١ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَتَذَرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ» قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: آيا پوهيږي چې غيبت څه شي ده؟ ورته وويل سول: الله ﷻ او د الله رسول ﷺ ښه پوهيږي. نبي كريم ﷺ وفرمايل: خپل ورور به داسي څه سره يادول چې د هغه نه خوښيږي. ورته وويل سول: که د ورور په شتون کې څه ووايو بيا څنگه دي؟ نبي كريم ﷺ وفرمايل: کوم څه چې د ورور به مخکي وايي دا د هغه غيبت ده، او که دې ورور شتون ونه لري بيا مو وروپسي بهتان وتاړه.

٤٢ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ» قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: مفردون مخکي سول. پوښتنه وشوه. اى د الله ﷻ رسول ﷺ مفردون کوم کسان دي؟ نبي كريم ﷺ وفرمايل: هغه نارينه او ښځينه چې د الله ﷻ ډير ذکر کوي.

٤٣ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ، وَلَا إِلَى صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: يقيناً چې الله ﷻ ستاسي بدنونو او مخونو ته نه گوري، بلکې ستاسي زړونو او اعمالو ته گوري.

٤٤ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: له خپلو کورونو نه هديري مه جوړوي، يقيناً له هغه کور نه شيطان تينبته کوي، چې هلته د بقرې سورت تلاوت کيږي.

٤٥ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: هغه څوک به جنت ته داخل نشي، کوم چې له ضرر نه يې گاونډی په امان نه وي.

٤٦ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ»
(رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: بنده د سجدې په حالت کې تر بل هر وخت زيات الله جلّ ته نږدې وي نو هلته زياته دعا کوي.

٤٧ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: هغه څوک چې په داسي لاره روان شي چې پکې علم غواړي، نو الله جلّ ورته د حنت لاره برابره کړي.

٤٨ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بَجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: الله جلّ د قيامت په ورځ ووايي، چيري دي هغه کسان چې زما د جلال به خاطر به يې له يو بل سره مينه کوله، چې زه يې نن به خپل سيوري کې ځای کړم په داسي ورځ چې زما له سيوري پرته به بل هيڅ سيوري نه وي.

٤٩ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: کله چې د لمانځه لپاره اقامت وويل شي، بغير له فرض لمانځه نه نور لمونځونه صحيح نه دي.

٥٠ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ» (رواه مسلم)

ابوهريره رضي الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: دنيا د مسلمان لپاره زندان، او د کافر لپاره جنت دي.

٥١ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ» (متفق عليه)

عائشه رضی الله عنها وای: نبی کریم ﷺ وفرمایل: هر شخص چې زمونږ په دین کې داسې څه نوي رامنځته کړي، چې د دین برخه نه وي نو هغه مردود دي.

۵۲ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ أَدُّمُهَا وَإِنْ قَلَّ» (متفق عليه)

عائشه رضی الله عنها وای: نبی کریم ﷺ وفرمایل: د خدای تعالی ﷻ په وړاندې تر ټولو محبوبترین عمل هغه دي، چې دوام وکړي البته که کم هم وي.

۵۳ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِهِ» (رواه البخاری)

عائشه رضی الله عنها وای: نبی کریم ﷺ وفرمایل: هغه څوک چې نظر وکړي چې د الله ﷻ اطاعت وکړي باید هغه اطاعت وکړي، او هر څوک چې نظر وکړي چې د الله ﷻ نافرماني وکړي باید هغه نافرمانی ونه کړي.

۵۴ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا» (رواه البخاری)

عائشه رضی الله عنها وای: نبی کریم ﷺ وفرمایل: مړو ته ښکېنځل مه کوي ځکه هغوي اوس د خپل اعمالو پایلو ته رسیدلي دي.

۵۵ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْغَدَاةِ» (رواه البخاری)

عائشه رضی الله عنها وای: نبی کریم ﷺ به څلور رکعت مخکې له ماسپښین نه او دوه رکعت مخکې له سهاره نه پریښودل.

۵۶ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُعْجِبُهُ التَّيْمُنُ فِي نَعْلِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَطُهُورِهِ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ» (رواه البخاری)

عائشه رضی الله عنها وای: نبی کریم ﷺ به د بوټونو په پوښو کولو کې، د وینبتانو په گمنځولو کې، په آداسه او نور کارونو کې له ښي طرفه شروع کول خوښول.

۵۷ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ» (رواه مسلم)

عائشه رضی الله عنها واي: نبي کریم ﷺ به په هر حالت کې د خدای تعالی ﷻ ذکر کاوه.

۵۸ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا» (رواه مسلم)

عائشه رضی الله عنها واي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: د سهار دوه رکعتہ سنت له دنيا او ما فيها څخه غوره دي.

۵۹ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانُهُ» (رواه مسلم)

عائشه رضی الله عنها واي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: نرمه رويه په هيڅ شي کې نه ده، مگر هغه شي ته ښکلا ورکوي او ليري کيدل په هيڅ شي کې نه وي مگر هغه شي ته بدوالي ورکوي.

۶۰ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ» (متفق عليه)

له انس رضی الله عنه نه روايت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: مسلمان هغه څوک دي چې څه د ځان لپاره خوښوي، د بل مسلمان ورور لپاره يې هم خوښ کړي.

۶۱ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا، أَوْ يَزْرَعُ فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَيْهيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ» (متفق عليه)

انس رضی الله عنه وايي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هر مسلمان که يو ونه کينوي او يا تخم وشندي، له دې څخه که انسانان، پرندۀ گان او حيوانات څه وځوري د دې کس لپاره صدقه گڼل کيږي.

۶۲ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ» (متفق عليه)

له انس رضی الله عنه نه روايت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: که هر څوک خوښوي چې روزي يې زياته او عمر يې اوږد شي بايد صله رحمي ولري.

۶۳ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» (متفق عليه)

انس رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ همیشه دا دعا لوستله: آی پروردگاره! مونږ ته په دنیا کې نیکي راکړه او په اخرت کې نیکي راکړه او مونږ د دوزخ له اور څخه وساته.

٦٤ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى» (متفق عليه)

له انس رضی الله عنه نه روایت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمایل: صبر هغه ده چې د مصیبت په شروع کې شتون ولري.

٦٥ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ، يَتَّبِعُهُ: أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ» (متفق عليه)

له انس رضی الله عنه نه روایت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمایل: درې شيان له مړه انسان سره ځي، دوه شيان بیرته راگرځي او یو ورسره پاتې کیږي. هغه چې بیرته راگرځي هغه مال او کورنۍ ده، او کوم چې ورسره پاتې کیږي هغه عمل ده.

٦٦ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يَسْرُوا وَلَا تُعَسَّرُوا وَبَشَرُوا وَلَا تُنْفَرُوا» (متفق عليه)

له انس رضی الله عنه نه روایت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمایل: د دین په امورو کې اساني وکړي، سختې مه کوي، زیري ورکړي او مې بيزاره کوي.

٦٧ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «سُوءُ صُفُوفِكُمْ، فَإِنَّ نَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ» (متفق عليه)

له انس رضی الله عنه نه روایت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمایل: خپل صفونه برابر کړي، ځکه صفونه د لمانځه د قیام برخه ده.

٦٨ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا، وَيَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا» (رواه مسلم)

له انس رضی الله عنه نه روایت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمایل: په حقیقت کې الله ﷻ له هغه بنده څخه راضي کیږي چې یو مړۍ ډوډۍ وږي او د الله ﷻ ثنا او شکر آدا کړي، او کله چې اوبو وڅښي د الله ﷻ ثنا او شکر آدا کړي.

٦٩ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ» (متفق عليه)

له انس رضی الله عنه نه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: له تاسي څخه هیڅوک تر هغه وخت پوري کامل مسلمان نشي کیدای، تر څو پوري چې زه (نبی کریم ﷺ) ورته له مور پلار، اولاد او ټولو خلکو څخه محبوب شوي نه یم.

٧٠ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ» (متفق عليه)

له ابن عمر رضی الله عنهما څخه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: جبرائیل ۹ ماته د گاونډی په اړه دومر سپارښتنې وکړي، چې ما فکر وکړ چې په میراث کې به راسره شریک شي.

٧١ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرَا» (متفق عليه)

ابن عمر رضی الله عنهما وايي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: خپل اخري لمونځ (يعني وتر) د شپې په ورستی برخه کې وکړي.

٧٢ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَسْأَلُ النَّاسَ حَتَّى يَأْتِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَيْسَ فِي وَجْهِهِ مَرْعَةٌ لَحْمٌ» (متفق عليه)

عبدالله بن عمر رضی الله عنهما وايي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: بعضي خلک همشه د نورو په وړاندې د سوال لاسونه اوږدوي، دغه خلک به د قیامت په ورځ په داسي حال کې حشر شي چې په مخونو به یې غوښي نه وې پاتي.

٧٣ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الَّذِي تَقَوُّهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ» (متفق عليه)

ابن عمر رضی الله عنهما وايي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: څوک چې د مازديگر لمونځ قضاء کړي داسي مثال لري لکه اهل او مال یې چې له لاس ورکړي وي.

٧٤ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (متفق عليه)

له عبدالله بن عمر رضی الله عنهما نه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: مسلمان د بل مسلمان ورور ده په دې خاطر په هغه ظلم مه کوي، او ظالم ته یې مه تسلیموي. هر څوک چې د خپل مسلمان ورور اړتیاوي پوره کړي، الله ﷻ به د ده اړتیاوي پوره کړي. هر څوک چې د خپل مسلمان ورور ستونزي حل کړي، الله ﷻ د قیامت په ورځ د ده ستونزي حل کړي، او که هر څوک د خپل مسلمان ورور عیبونه پټ کړي، الله ﷻ د قیامت په ورځ د ده عیبونه پټ کړي.

٧٥ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: «كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ» (رواه البخاری)

عبدالله بن عمر رضی الله عنهما وايي: نبی کریم ﷺ مې په اوږه لاس راکیښود راته وفرمایل: په دنیا کې د یو مسافر یا لاروي په رقم ژوند وکړه.

٧٦ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الظُّلُمُ ظُلُمَاتُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ» (رواه البخاری)

له عبدالله بن عمر رضی الله عنهما نه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: ظلم د قیامت په ورځ د ګڼ شمیر تاریکیو لامل کیږي.

٧٧ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ» (رواه البخاری)

له عبدالله بن عمر رضی الله عنهما نه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: مسلمان هغه ده چې بل مسلمان یې د ژبي او لاس له ضرر څخه په امان وي، او رینستنی مهاجر هغه څوک ده چې له هغه څه څخه هجرت وکړي، له کوم نه چې الله ﷻ منع کړي وي.

٧٨ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كُلُّ مُسْكِرٍ حَمْرٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ» (رواه مسلم)

له عبدالله بن عمر رضی الله عنهما نه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: هر څه چې نشه وي شراب او هر نشه کوونکي شی حرام ده.

٧٩ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَبْرُ الْبِرَّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ وَدَّ أَبِيهِ» (رواه مسلم)

له عبدالله بن عمر رضی الله عنهما نه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: د انسان لپاره تر ټولو ښه عمل داده چې د پلار دوستي جاري وساتي او د پلار له ملگرو سره دوستي وکړي.

٨٠ عَنْ سَالِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَتْلُوهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ آتَاءَ النَّهَارِ وَ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ آتَاءَ النَّهَارِ» (متفق عليه)

سالم له خپل پلار څخه روایت کوي چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: نشته حسد مگر خو شته په دوه شيانو کې ١- هغه سړی چې الله جل جلاله قرآن کریم ورکړي وي او هغه د شپې او ورځې په اوږدو کې تلاوت کوي. ٢- هغه سړی چې الله جل جلاله هغه ته مال ورکړي وي او هغه د شپې ورځې په اوږدو کې صدقه کوي.

٨١ عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَأْكُلُوا بِالشَّمَالِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِالشَّمَالِ» (رواه مسلم)

له جابر رضی الله عنه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: په کین لاس خواړه مه خوري ځکه شیطان په کین لاس خواړه خوري.

٨٢ عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَقِيَهِ يُشْرِكُ بِهِ دَخَلَ النَّارَ» (رواه مسلم)

له جابر رضی الله عنه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: هر شخص چې په داسې حال کې له الله جل جلاله سره ملاقات وکړي، چې شریک یې ورسره نه وي نیولي جنت ته به داخلېږي. او که هر شخص په داسې حال کې له الله جل جلاله سره ملاقات وکړي، چې شریک ورسره نیولي وي دوزخ ته به داخلېږي.

٨٣ عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرَكَ الصَّلَاةَ» (رواه مسلم)

له جابر رضی الله عنه روایت ده چې نبی کریم ﷺ وفرمایل: هغه څه چې د انسان او کفر او شرک ترمنځ فاصله روالي هغه لمونځ دي.

٨٤ عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ» (رواه مسلم)

له جابر رضی الله عنه روايت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: هر بنده په هغه حالت راپورته کيږي په کوم حالت کې چې مړ شوی وي.

۸۵ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُنَّ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا» (رواه مسلم)

د نبي کریم ﷺ له بعضي بيبيانو څخه روايت ده چې نبي کریم ﷺ ويلي وو: که څوک له عراف (کوډ گر) سره ملاقات وکړي او له هغه څخه د يو څه په اړه پوښتنه وکړي څلويښت ورځې يې لمونځ نه قبلېږي.

۸۶ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوَّرُونَ» (متفق عليه)

له ابن مسعود رضی الله عنه څخه روايت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: په قيامت کې به د عذاب له نظره تر ټول زيات عذاب هغو کسانو ته ورکول کيږي چې انځور گران وي.

۸۷ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْأَيَّتَانِ مِنَ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَانُ» (رواه البخاري)

له ابن مسعود رضی الله عنه څخه روايت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: هر څوک چې د سورت بقرې دوه ورسټني آياتونه په شپه کې تلاوت کړي همدا ورته کافي ده.

۸۸ عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ» (متفق عليه)

له ثابت بن ضحاک رضی الله عنه څخه روايت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: په مؤمن باندې لعنت ويل د هغه د مرگ په شان ده.

۸۹ عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنَّ تَلَقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقَ» (رواه مسلم)

له أبوذر رضی الله عنه څخه روايت ده چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: هيڅ ښه او نیک عمل حقیر مه گڼی، حتی له خپل ورور سره په پراخه څهره مخامخ شي.

۹۰ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَبْدٌ مُسْلِمٌ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِنَظَرِ الْغَيْبِ إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ وَلَكَ بِمِثْلٍ» (رواه مسلم)

له آبودرداء رضى الله عنه خخه روايت ده چې نبي كريم ﷺ وفرمايل: هيخ مسلمان بنده نشته چې د خپل ورور لپاره د هغه په غياب كې دعا وكړي، مگر داچې ملايكي ورته ووايي چې هغه ستا لپاره هم همداسي ده.

۹۱ عَنْ معاوية رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ» (متفق عليه)

له معاويه رضى الله عنه خخه روايت ده چې نبي كريم ﷺ وفرمايل: هر شخص ته چې الله جلّ د خير اراده وكړي، هغه شخص ته په دين كې پوه وركوي.

۹۲ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ» (متفق عليه)

ابو سعيد الخدری رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: كله مو چې د آذان غږ واوریده، له مؤذن سره د آذان كلمات تکرار کړي.

۹۳ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ» (متفق عليه)

ابوقتاده سلمی رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: هر كله چې له تاسو خخه يو مسجد ته داخل شو، مخکې له دې چې کيني دوه رکعت له مونځ دې آدا کړي.

۹۴ عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ، وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ: مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ» (رواه البخارى)

ابو موسى اشعري رضى الله عنه وايي: نبي كريم ﷺ وفرمايل: هغه څوک چې د الله جلّ ذکر کوي، او هغه څوک چې د الله جلّ ذکر نه کوي په مثال د مړه او ژوندي دي.

۹۵ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ» (رواه البخارى)

ابن عباس رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: په دوه عملونو کې خلک ډیر تاوان کوي. (گټه نه ترې پورته کوي) یو روغتیا او بل فراغت ده.

۹۶ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ» (رواه البخاري)

عثمان بن عفان رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: په تاسو کې نیکمرغه هغه څوک ده چې قرانکریم زده کړي، او نورو ته یې وښي.

۹۷ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ» (رواه مسلم)

عثمان بن عفان رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: څوک چې په ښه طریقه سره آودس وکړي، گناهونه یې له بدن څخه بهر کیږي. حتی تر دې چې د نکانو له بیخونو څخه یې وځي.

۹۸ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَانَتْ لَهُ نِصْفُ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَانَتْ لَهُ نِصْفُ النَّهْرِ» (رواه مسلم)

عثمان بن عفان رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هر څوک چې دماخستن لمونځ په جماعت سره آدا کړي، داسي ده لکه نیمه شپه یې چې عبادت تیره کړي وي. او که څوک د همدغي شپې د سهار لمونځ په جماعت سره آدا کړي، داسي ده لکه ټوله شپه یې چې په عبادت تیره کړي وي.

۹۹ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ» (رواه مسلم)

ابو ایوب انصاری رضی الله عنه وایي: نبي کریم ﷺ وفرمايل: هر څوک چې د رمضان د میاشتي روژه ونسي، او له دې وروسته د شوال د میاشتي شپږ ورځي روژه ونسي داسي ده لکه چې ټول عمر یې روژه نیولي وي.

۱۰۰ عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ مَنَازِلُ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ» (رواه مسلم)

سهل بن حنيف رضی الله عنه وایي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: که خوک په صادقانه ډول له الله جلّ و علاه څخه شهادت
وغواړې او بیا په خپله بستره کې مړ شي، الله جلّ و علاه ورته د شهادت مرتبې ورکوي.

پای

ستاسو د دوعا گانو په هیله

۲۹/۱۲/۱۴۰۳ خوست

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library